

[Clausager.]

Jord eet Sted og køber et andet Stykke et andet Sted, skal udstykkes efter Vilkaarene for Bortsalg af Jorder i offentligt Eje. Men det tager ikke Sigte paa Jordfondens Penge, men paa den Jord, der er afstaaet fra Majoratsgodserne, eller dens Værdi. Derimod kan man læse om selve Jordfonden i § 2, som jeg læste op. Der staar klart og tydeligt:

„Afgiften til Statskassen indbetales enten i rede Penge eller i Obligationer efter disses Værdi. De indgaaede Beløb henlægges under Finansministeriet til en særlig Fond (Jordfond), hvis Midler skal anvendes til Jorderhvervelse eller til Udlaan til mindre Jordbrugere.“

Der er ikke nævnt et Ord om Loven om Vilkaar for Bortsalg af Jorder i offentligt Eje. Det er denne Lov, hvorefter Jordfondens Penge gaar ud, og det ærede Medlem Hr. Olufson har derfor fuldkommen Uret i sin Paastand. Der var den højtærede Landbrugsminister ogsaa klogere, han sagde nemlig, at det kom til at afhænge af § 1 i Loven om Vilkaar for Bortsalg af Jorder i offentligt Eje. Det er interessant at faa konstateret, at det ærede Medlem Hr. Olufson og den højtærede Landbrugsminister ikke er enige. Hvad staar der da i denne Lov om Vilkaar for Bortsalg af Jorder i offentligt Eje, som er givet samtidig med Lensloven. Der staar i § 1:

„Jorder i offentligt Eje, der efter deres Beskaffenhed og Beliggenhed alene egner sig til at anvendes som Landbrugsjord, maa kun bortsælges paa de i denne Lov fastsatte Vilkaar.“

og saa kommer der om Forrentningen af Jordværdien til enhver Tid og alt det. Det er denne Lov, Landbrugsministeren beraaber sig paa, ikke paa Lensloven, for den kan ikke holde, det ved Ministeren jo nok. Det er denne Lov, han beraaber sig paa, men hvad betyder det paa andet Dansk? Det maa betyde, at Jord i offentligt Eje efter Ministerens Mening maa være al den Jord, Staten overhovedet nogen Sinde køber, ellers bliver der ingen Mening i, at Staten siger til Folk: De Jorder, vi fik i offentligt Eje den Gang, er ude nu. Nu er Spørgsmaalet: Hvad har Rigsdagen tænkt i 1919? Har den tænkt paa den Jord, som Staten fik i Eje fra Majoratsgodserne, eller har den tænkt paa al den Jord, den i Tid og Evighed køber her i Danmark? Det er det springende Punkt! Og dér tør jeg nok paastaa, at det neppe har været Rigsdagens Mening, at al den Jord, Staten overhovedet nogen Sinde

købte, skulde behandles efter denne Lov her. Jeg tror nok, det er fuldkommen uholdbart at paastaa, at det er nødvendigt at bruge Jordfondens Penge udelukkende til Brug efter 4. Oktober-Lovens Princip.

Dernæst skal jeg sige til det ærede Medlem Hr. Holdgaard, at han behøver saamænd ikke at minde mig om, hvad vi gjorde i Finansudvalget angaaende Christianssæde, han kan formodentlig ogsaa huske den Begrundelse, hvormed vi nægtede Købet. Den første Begrundelse var den, at vi vil have det saadan, at der ogsaa kan oprettes Selvejebud paa statskøbte Jorder. Vi siger ikke ene Selvejebud, men vi siger begge Dele under lige Vilkaar og efter frit Valg, og saa snart det bringes i Orden, er der ikke nogen, der nægter et fornuftigt Jordkøb. Men det er denne Ligestilling, man gennem dette Forslag vil knægte, man vil ved Tvang have en bestemt Form. Man beraaber sig snart paa det ene, snart paa det andet, er grunduenige, men Formaålet er de Herrer enige om: Selvejet skal bort, al opkøbt fri Jord skal gaa over til Fæstebud. Det sætter vi os imod.

Niels Frederiksen: Jeg synes, det lyder noget søgt, naar det ærede Medlem Hr. Clausager til sidst fremsætter den Paastand, at Flertalspartierne i Lovgivningen tilstræber fuldkommen at umuliggøre, at man fortsat kan oprette Brug i Landbruget efter det saakaldte Selvejesystem. Det er jo lige ganske nylig sagt af den højtærede Landbrugsminister, at hvis ikke vi kan faa gennemført det af Regeringen fremsatte Jordlovsforslag, der indeholder Hjemmel for at fortsætte efter begge Principper, agter Regeringen at søge at fortsætte med Udstykningen efter begge de i 11 Aar anvendte Principper. Hvor kan man saa gejle sig saa højt op, at man pludselig paastaa, at vi agter at standse al Udstykning, som den har været kendt gennem mange mange Aar? Nej, jeg henviser til den Udtalelse, der blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Holdgaard, at man i Rigsdagen, da Lensloven blev vedtaget, vedtog den ud fra den Opfattelse, at den Jordfond, der derved skabtes, skulde anvendes til en fortsat Udstykning efter de i Lov af 4. Oktober 1919 knæsatte Principper.

Der var ingen, der den Gang var i Tvivl om, hvad Meningen med denne Lov var, og Rigsdagen og Finansudvalgene har rettet sig efter den Opfattelse af Lovens Bestemmelser gennem Aarene Gang paa Gang. Med hvilken Ret vil Finansudvalgene begrunde, at de har hjemlet den siddende Land-